

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Forespørgsel til statsministeren:

Forespørgsel af Grethe Fenger Møller (KF) m. fl.:

»Vil statsministeren oplyse, hvorfor flere ministre har undladt at følge den af tidligere finansminister Knud Heinesen truffne beslutning om gennemførelse af disciplinære foranstaltninger over for offentligt ansatte, og vil statsministeren redegøre for, hvad han i sin egenskab af regeringens chef har foretaget for at sikre en gennemførelse af beslutningen?«

(Forespørgsel nr. 12. Anmeldt 22/10 80. Fremme af forespørgslen vedtaget 29/10 80).

Forhandling

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

I betragtning af, at vi påbegynder den sidste sag på dette tidspunkt, er det ikke på nuværende tidspunkt tanken at holde middagspause, men hvis forhandlingen trækker længe ud, bliver der en mulighed for middagspause.

Grethe Fenger Møller (KF):

Der er to grunde til, at det konservative folkeparti har stillet denne forespørgsel. For det første finder vi, at den anvendte fremgangsmåde i forbindelse med arbejdsnedlæggelserne den 15. marts 1979 strider imod hensigten og meningen med den tjenestemandssordning, som vi ønsker bevaret. Tjenestemandssystemet betinger en sikker og ensartet behandling af dem, der er ansat på disse vilkår. Finansministerens afgørelse af de sager, der blev rejst efter krav af hans forgænger, viser en usikkerhed og tilfældighed, der er helt i modstrid med den måde, hvorpå man tidligere har behandlet tilsvarende sager. Amter og kommuner er derfor i en situation, som de med rette har protesteret imod. Vi er ængstelige for, at denne forvirrede ad-

ministration vil medvirke til at undergrave tjenestemandssystemet, der i forvejen er udsat for angreb.

For det andet finder vi, at denne sag viser, at regeringen har manglet den styring, der er en nødvendighed, hvis der skal være respekt for statens afgørelser og handlinger. Finansministerens eneste reelle undskyldning for amnesti-cirkulæret er, at flere af hans ministerkolleger har været passive eller direkte har modarbejdet daværende finansminister Heinesens pålæg med cirkulæret af 12. marts 1979.

Hvordan kan en sådan uorden foregå i månedsvi inden for regeringen? Hvad har regeringens chef, statsministeren, foretaget for at få ministrene til at gøre deres pligt? Vi er på mange måder uenige med den nuværende regering, men vi ønsker bestemt ikke, at tingene skal gå i opløsning.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil starte med at gøre opmærksom på, at det konservative folkepartis forespørgsel ikke er helt rigtigt formuleret. Forhenværende finansminister Heinesen i den daværende SV-regering traf ikke beslutning om, at der skulle gennemføres disciplinære foranstaltninger over for tjenestemændene. Efter tjenestemandssloven er det nemlig – som vi jo nok ved i forvejen, men det er værd at understrege – den enkelte minister, der inden for sit område har kompetencen til at træffe afgørelsen i disciplinærsager.

Finansministeriets cirkulære af 6. april 1979 kunne derfor kun være en vejledning om, hvilke disciplinære skridt der efter finansministeriets opfattelse burde gennemføres over for de tjenestemænd, der deltog i arbejdsnedlæggelsen af 15. marts. I cirkulæret blev ministerierne samtidig bedt om at oplyse antallet af deltagende tjenestemænd og de skridt, der blev taget i anledning af arbejdsnedlæggelsen. Der var altså fra hr. Heinesens side ikke tale om en beslutning, men om en henstilling.

Inden jeg svarer på spørgsmålet om, hvorfor flere ministre har undladt at følge den henstilling, tror jeg også, det er nødvendigt at se lidt nærmere på, hvorledes tjenestemandsslovens disciplinærregler virker i praksis. Det er her vigtigt at have for øje, at disciplinærreglerne blev udformet med tanke på